

[Bindslev.]

foretage Nyvalg. Man kunde jo nøjes med at udnævne Overborgmesteren. Dette Synspunkt har vi ment at maatte gøre gældende rent principielt, men jeg tror, at baade det ærede Medlem Hr. Krag og jeg af den Omstændighed, at man saa kraftigt har sat ind paa Ønsket om at se et Nyvalg inden 1. April 1938, kan faa det allerklareste Svar paa det ærede Medlem Hr. Krag's Spørgsmaal, thi det siger sig selv, at naar man saaledes unødigt — for det er jo unødigt at foretage et saadant Nyvalg, hvis der ikke er Personspørgsmaal, der ligger bagved — ønsker foretaget Valg, som kun skal have Gyldighed for 3 Aar, saa har man ikke alene Sigte i Retning af en Forfatningsforandring, men ogsaa Sigte i Retning af en Personforandring, som man ikke har ment at kunne gøre paa anden Maade. Det er naturligvis ikke et Spørgsmaal, som det tilkommer os at diskutere her, men det kaster sit skarpe Lys ind over Forholdene paa Raadhuset, at dette uimodsagt vil kunne siges fra denne Talerstol.

Endnu skal jeg tilføje for mit Partis og min Gruppes Vedkommende, at det konservative Mindretal ved Sagens Behandling udtalte, at der med vor Tilslutning til dette Forslag ikke kunde være noget præjudiceret med Hensyn til den konservative Gruppes Stilling til det kommende Magistratsvalg i 1941. Bag dette ligger der selvfølgelig principielle og teoretiske Overvejelser af, hvorvidt det vilde være opportunt set ud fra den konservative Oppositions Standpunkt fremtidig at være repræsenteret i Magistraten paa samme Maade, som man hidtil har været det. Om dette Spørgsmaal er der ingen Afgørelse truffet; man har kun villet sige dette, at en saadan Afgørelse vil først finde Sted omkring Magistratsvalget i 1941. At vi, som har Erfaringerne fra Magistratens og Borgerrepræsentationens Arbejde, i Almindelighed er af den Anskuelse, at det er nyttigt for det kommunale Arbejde, ogsaa set fra Mindretallets Synspunkt, at Mindretallet er repræsenteret i Administrationen, skal jeg kun lige for en Ordens Skyld bemærke.

Jeg skal da paa Partiets Vegne tilsige vor Støtte til Gennemførelsen af dette Forfatningsforslag og vor Støtte til en hurtig Udvalgsbehandling, der eventuelt kan rette Detailler, som det er ønskeligt at faa rettet, men jeg henstiller meget, at man fra alle Sider bestræber sig for at gennemføre dette Udvalgsarbejde saaledes, at den Nyordning, som fra alle Sider ønskes, vil kunne gennemføres i Kommunen pr. 1. April 1938.

Rager: Jeg vil gerne udtale min Glæde over, at der foreligger et Forslag til Ændring af Københavns Kommunes Forfatning paa det principielle Grundlag, som Tilfældet er her. Det har allerede i længere Tid været ønsket fra radikale Politikeres Side, at Københavns Kommunes Forfatning blev demokratiseret, og sidst blev Spørgsmaalet rejst af vort Partis Ordfører, Landsretssagfører Lannung i Borgerrepræsentationen ved første Behandling af Budgettet Efteraaret 1936. Under Budgetudvalgsbehandlingen lykkedes det at faa Flertallet i Budgetudvalget til at tiltræde Kravet om, at der skulde nedsættes et Udvalg angaaende en Forhandling om en Forfatningsændring, og ved Budgettets endelige Behandling i Foraaret 1937 blev dette vedtaget. Der blev saa nedsat et Fællesudvalg efter en Debat, der fandt Sted i Borgerrepræsentationen den 14. Oktober 1937, efter at der først forelaa en Magistratsbeslutning om Nedsættelse af et saadant Fællesudvalg. Fællesudvalget afgav en Betænkning, der kom til Diskussion i Borgerrepræsentationen den 16. December 1937, men der er det at bemærke, at dette Fællesudvalg endnu fortsætter sit Arbejde, idet det ikke alene skulde behandle Spørgsmaalet om en Forfatningsændring, men ogsaa skulde behandle Spørgsmaalet om Havnens Forhold og om Ordningen af Regnskabs- og Revisionsvæsenet inden for Københavns Kommune. Men man ønskede altsaa at faa denne Side af Sagen først til Side.

Om Grundene til, at man paa det Tidspunkt fra Flertallets Side og fra den konservative Mindretalsgruppens Side fulgte de Ønsker, som fra vor Side ofte var fremhævet, skal jeg ikke komme ind paa. Om det er de Grunde, som er fremhævet af det ærede Medlem Hr. Bindslev, eller det er andre, mere ideelle Grunde, det interesserer mig ikke. Det, der kan interessere mig, er kun Resultatet, og det hilser jeg, som sagt, i det store og hele med Glæde. Det Møde den 16. December 1937, hvori Borgerrepræsentationen vedtog Indstillingen om Forfatningsændringen, var jo præget af, at man i Borgerrepræsentationen følte, at Mødet var til en vis Grad en historisk Begivenhed. Borgmester Hedebøl var Udvalgets Ordfører, men inden han fik Ordet, tog Formanden for Borgerrepræsentationen, Hr. Julius Hansen, Ordet og præciserede dette Mødes ganske specielle Betydning. Det forekommer mig ogsaa givet, at det er naturligt, at Københavns Borgerrepræsentation har ansat den Dag for en virkelig betydningsfuld Dag, da det nu for moderne Øjne saa